

*SCRIERI PENTRU COPII,
DE LA BUNICA
2.*

VICTORIA FURCOIU

**POVEȘTI NEMURITOARE,
ÎN VERSURI**

**Ediția a IV-a,
revizuită și adăugită**

*Editura Arco Iris
Brașov, 2021*

CUPRINS

Pag. 3 – **PUNGUȚA CU DOI BANI**
(adaptare în versuri, după povestea cu același
nume, de Ion Creangă)

Pag. 12 – **SAREA ÎN BUCATE**
(adaptare în versuri după povestea cu același
nume, autor - Petre Ispirescu)

Pag. 17 – **CAPRA CU TREI IEZI**
(adaptare în versuri, după Ion Creangă)

Pag. 25 – **URSUL PĂCĂLIT DE VULPE**
(adaptare în versuri, după Ion Creangă)

Pag. 30 – **CÂINELE MOFTUROS**

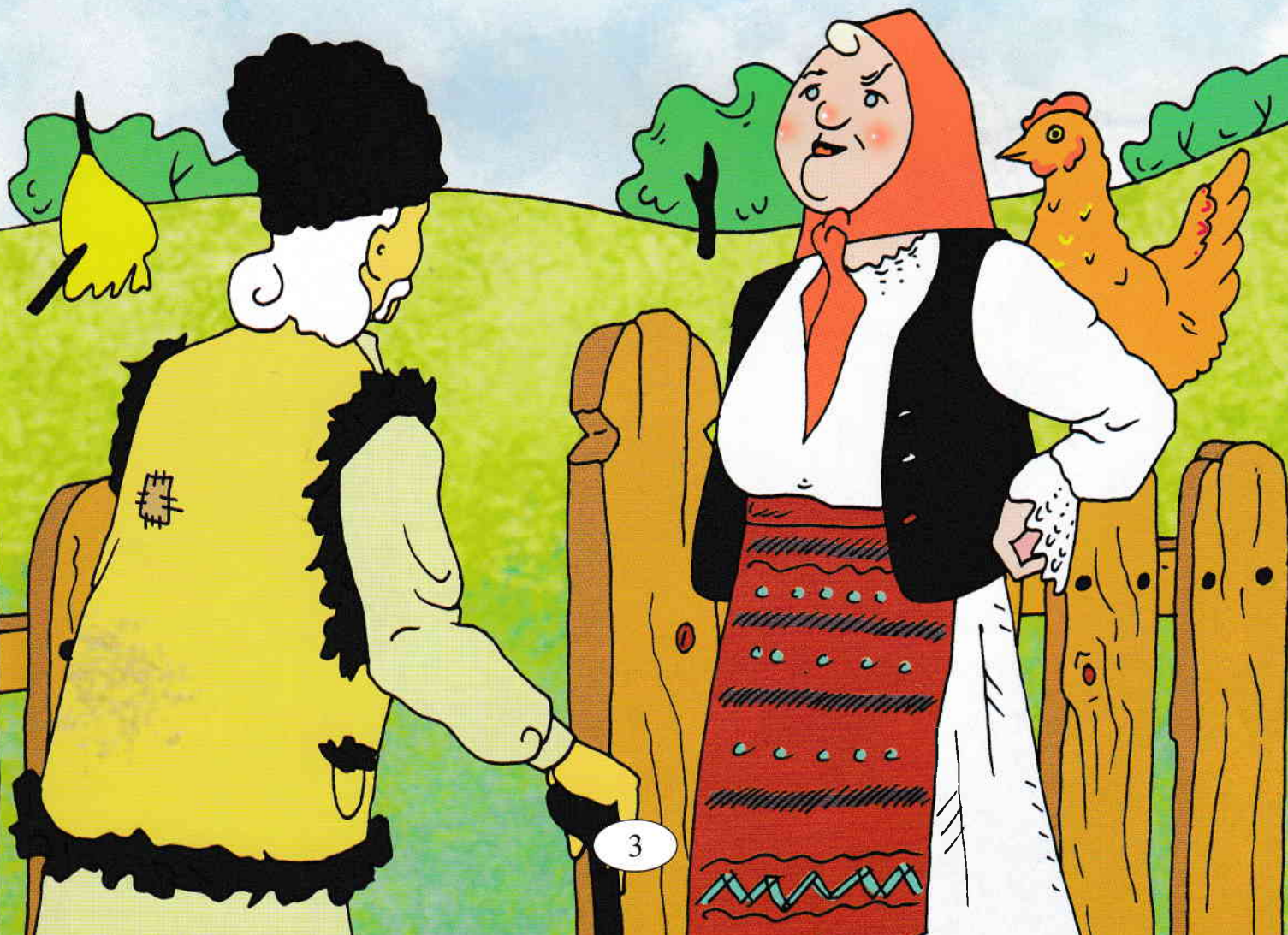
Pag 38 – **VOCABULAR**

Pag 39 – **DEDICAȚIE**

S-a tot aflat, din vorbă-n vorbă,
C-au fost, demult, un moș și-o babă.

Și era baba mândră tare,
Că o găină ouătoare
Pe care o putea-ngriji,
Oua de două ori pe zi.
Alături, sărăcuțul moș
Avea și el doar un cocoș
Care în curtea lui cânta,
Dar, de ouat, nu se oua!

Moșu-ntr-o zi, din cauza foamei,
S-a dus să-i ceară un ou babei.
Dar ea, zgârcită cum era,
L-a refuzat, zicând așa:
– Ai poftă să mănânci ou, zici?
Nu-ți dau, moșnege, fugi de-aici!
Să-ți dea cocoșu' când poștești,
Iar, dacă nu, să-l pedepsești,
Să facă ouă! – Cum așa?
– Cum face și găina mea!

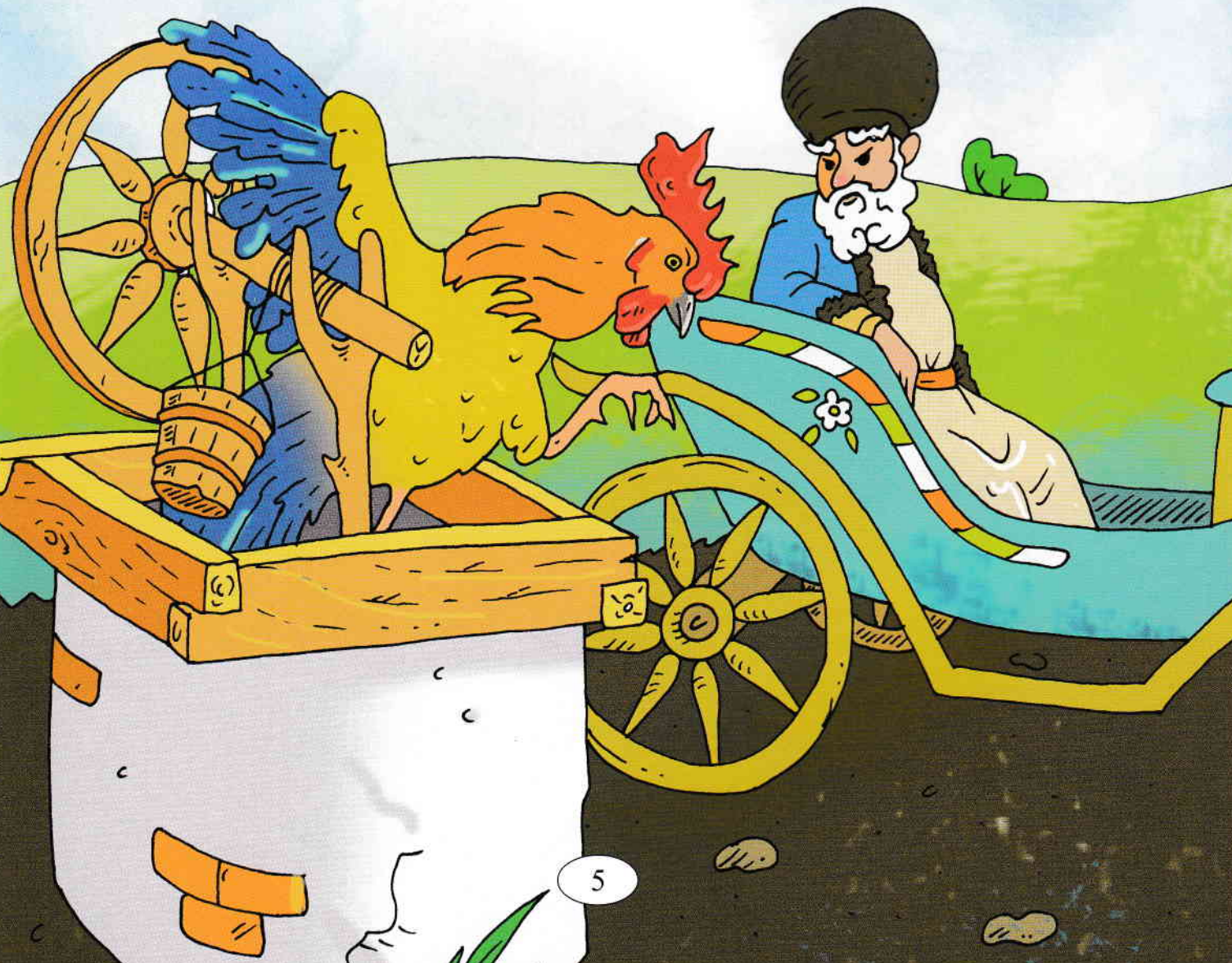
Urmându-i sfatul babei, moșul
S-a dus și-a pedepsit cocoșul.
Și-atât de tare l-a certat,
Că nu e-n stare de ouat,
Până când, foarte supărat,
Cocoșul a plecat în lume,
Neștiind încotro anume.

Și, pe drumul prăfuit,
Cum mergea el, ce-a găsit?
O punguță care-avea
Doi bani de aur în ea!
Iute-a prins-o-n ciocul lui,
Să i-o ducă moșului.

Dar să vezi încurcătură:
Un boier dintr-o trăsură
(Om lacom peste măsură),
Văzând ce avea în cioc,
Porunci slugii, pe loc,
Să i-o ia! Și, uite-așa,
Rămase-n drum fără ea.
Simțindu-se păgubit¹,
Cocoșul l-a urmărit
Pe tot drumul pe boier,
Strigând tare după el,
Să-i dea punga, că nu-i bine
Să iei ce nu-ți aparține!

Boierul, om fără milă,
Porunci ca-ntr-o fântână,
Să fie-aruncat de slugă.
Numai că, în acest fel,
N-a putut scăpa de el,
Căci cocoșul, însetat,
A băut și-a terminat
Toată apa din fântână
Și, ajungându-l din urmă,
Ceru iar boierului
Punga cu doi bani ai lui.

Atunci, ce-a făcut boierul?
A poruncit ca-n cuptorul
Din curte, bine încins
(De un foc mare aprins),
Altă slugă să-l închidă,
Astfel, să nu-l mai audă.
Dar cocoșul înghițise
Multă apă când fusese

În fântână, deci, îndată,
O vărsă în foc pe toată
Și, din cuptorul răcit,
Ușurel, a reușit
Să iasă și-apoi să ceară,
Strigând, din zori până-n seară,
Prin curtea boierului,
Să îi dea punguța lui.

